

SLOVENSKI NAROD.

Imenuje vsak dan srečer in vsak dan srečer in praznike ter velja po pošti prejemar na avstro-ugarske države za vse leto 25 K., na pol leta 13 K., na četr leta 6 K. 50 h., za en mesec 2 K. 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 34 K., na pol leta 12 K., na četr leta 6 K., na en mesec 2 K. Kdor koli sam ponj, plača za vse leto 22 K., na pol leta 11 K., na četr leta 5 K. 50 h., na en mesec 1 K. 90 h. — Za Nemško celo leto 28 K. Za vse druge države in Ameriko glede leta 80 K. — Na narodno brem izstavljatev naročnine se ne osira. — Za osmanlije se plačuje od petorostopnje politi-vrste po 14 h., če se osmanlijska tiska enkrat, po 12 h., če se tiska dvakrat in po 10 h., če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvoľi frankovati. — Reklopni se ne vratajo. — Uredništvo in upravljanje je v Knaflovičevi ulicih št. 5. — Upravnitelju naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, osmanlije, št. 1. administrativne stvari.

Srednjiščna telefonska št. 34.

Poznameno številko po 10 h.

Upravnitelju telefonska št. 85.

Političen shod v Boljuncu.

(Dopis iz Istre)

Ljubljanski »Slovenec« oziroma njihovi poročevalci že nekaj časa sem besno tolčelo na veliki boben: »Breg (občina Dolina) vstaja, Breg se preprijava v Kristusu - kralju! Pokončan je liberalizem in pomenidrani so brezverci! Mogočno in visoko se je povpeljščansko - socijalen glas in zmagala je katoliška ideja! »Gloria Tebi o gospod, za poslano pomoč in blagoslov! — Tako nekako se vselej glasi poročilo, kadarkoli se priklati v Boljuncu — katerega proglašajo »črni bratje« za svojo domeno — kak podrepnik kranjske klerikalne stranke.

Jeli čuda, da tem sicer mogočno — bobnečim ali od konca do kraja lažnjivim in tendencijozno zavitim poročilom in frazam nesramnih krščljev slovenske sloge v Istri, gre kdo na limanice in veruje o bajki istriških liberalcev in o mogočni in zmagajoči armadi, prerojeni v Kristuskralju — ki je ravnokar liki divji Huni — strila za vselej v prah brezbožno in grešno bando, in na »brezverskih razvalinah razvila — papežev zastavo.

Ali laž — posebno še nesramna laž — ima kratek noge! — Včerajšnji javni shod v Boljuncu, kateri je bil o tej priliki bogato okrašen z narodnimi trobojnicami, sklican po političnem društvu za »Hrvate in Slovence« v Istri, o katerem hočemo popolnoma objektivno poročati, je slovenske Efijalte postavil pred vsem svetom na laž ter jih razkrinkal, da niso drugega, nego bahasti generali brez armade. — Z včerajšnjega našega shoda gre med širni svet mogočen odmev ljudskega glasu, iz klerikalnih zakotnih sestankov gredo med svet pa — nedosegljivo - lažnjivo in pretirane vesti.

Cenjenim čitateljem je gotovo več ali manje znano, da so se klerikalec vrgli na tržaško ozemlje in v bližnjo Istru. — Zanesti hočejo tu sem na vsak način takozvani kranjski preprič, ali kakor že oni to kumparijo imenujejo: »preporod ljudstva v Kristu - kralju!« — Ti črni rimski hlapci se plazijo liki prekanjenemu lisjaku okoli naših ljudi, kateri hijsko zwablajo v svoj črni brlog. Tu pa taan se je sicer tem hujskalcem posrečilo vločiti kakega nezavednega kalina, ali vseeno že na tem ozemlju zanje grozdje veliko prekislo in teren skrajno neugoden za njih ne-

čedno, za narod naš pogubno delo. Zdražbarji ne upajo nikjer nastopiti javno, dobro vedoč, da bi jih ljudstvo poslalo — k vragu, temveč se skrivajo s svojimi klavernimi sestanki na podlagi § 2. po zaprtih farovskih luknjah, kjer ne puste nikogar do besede, ako vnaprej ne vedo, da bode dotočnik navduševal navzočih par bačkov za »katoliško idejo« rekte bratomornjo kranjsko politiko.

Tak »imeniten shod« se je vršil tudi v nedeljo 16. t. m. v Boljuncu, kamor je bil prišel tudi g. dr. Mandić iz Trsta, kateremu pa »predsednik kapljan Šonca — vulgo »šnofarski abrihtar« ni hotel podeliti besede.

Včeraj se je pa vršil in sicer pod milim nebom, — istotam, kakor že gori omenjeno, javen shod našega političnega društva, katerega se je udeležilo vzlič slabemu vremenu in rogovljenju kaplana Šonca, preko petstov zborovalcev večina samih domaćih kmetov. — Ko je bil zbran predsednikom shoda dolinski župan g. Pangere, se je prvi oglasil za besedo gospod državnim poslanec prof. Mandić, ki je v lepih besedah obrabil ljudstvu delovanje v deželnem in državnem zboru, zgodbino novoga volinilnega reda za deželnih zborov in predstojecih deželnozborskih vladitvah.

Ljudstvo je priljubljenemu in vremenu poslanemu prirejalo prisrčne ovacije.

Zatem se je priglasil — viharno pozdravljen — za besedo g. dr. Mandić, predsednik »Narodne delavske organizacije« v Trstu. Med neprestanim odobravanjem in ostrimi medkljicami zborovalcev je govornik ožigal novodobne importante razdirajoče kranjske politike na tržaško ozemlje in v Istri. — »Ako bi bil kdo od nas proti veri, ti naši svetinji — rekel je govornik — sem gotov, da ga vsi brez razlike po zaslruženju zavrnemo v ti njega nespatnost. — Ali našim klerikalcem je vera popolnoma postranska stvar, jim je samo sredstvo v dosegu njih političnih ciljev. Oni se ne borijo za »sveto vero«, ker ta pri nas sploh ni v nevernosti (klici: pri klerikalcih je v nevernosti, pri ne!) ampak oni se borijo za nadvlado internacionalnega klerikalizma, kateremu hočejo ohraniti njega neizmerno bogastvo in gospodovalno pozicijo nad lahkovernim ljudstvom. — Borijo se za oni klerikalizem, ki ne pozna in ne pripozna svobode, temveč samo zapovedujoči: »moraš« ter slepo in ne-

omejeno pokornost. (Burno pritrjevanje in razni medkljici.) Mi pa nikakor ne smemo slediti novodobnim krimi prerokom — je nadaljeval govornik — ker bi nas ta od njih začrta pot vodila v narodno pogubo. — Političen položaj zahteva od nas, da smo edino le Slovenci. — Rešitev klerikalnega in liberalnega problema pa pripistimo za sedaj srečnejšim in močnejšim narodom. — Za pobiranje in odbiranje našega narodnega sovražnika, ki je nam neprenehoma za petami, nujno potrebujemo moč narodne skupnosti. — Zato pa vam kličem, dragi mi zborovalci: Ne sledite onim, ki so se med vami pojavili edino le zato, da bi slabili našo narodno moč in zavajali rodne brate v prepri in medsebojno sovraščvo, temveč ostanite zvesti svojim političnim in narodnim voditeljem, kateri so za vas že mnogo dobrega storili in imajo ljubeče sre in namen za vas še storiti, kolikor le bode moči. — (Na vdušeni klici: hočemo!)« Govornik je na to predlagal resolucijo, s katero zborovalci izrekajo svojim doseđanjim voditeljem popolno zaupanje in hvaležnost za dosedanje njih požrtvovalno delovanje. — Resolucija je bila ob burnem odobravanju mnogice soglasno sprejeta.

K besedi se je prijavil g. Šiškovič, veleposestnik iz Črnikala. — Tudi ta govornik je primerno ožigal pojavišče se razdiralcev sloge in zanašalcev kranjskega prepisa. — Priporečal je zborovalcem in ljudstvu sploh, naj bode previdno in ne hodi na limanice tem krivim prerokom, temveč naj brezskrbno sledijo in zaupajo svojim dosedanjim treznim, pametnim in značajnim voditeljem, ako hočejo, da ne pride tudi med nama — po kranjskem receptu — do škodljivega bratomornega boja. — Ker se na to ni nihče več priglasil k besedi, je predsednik — zahvalivši se gospodu prof. Mandiću, dr. Šiškoviču, Cotiču kot zastopniku »Edinosti« in zborovalcem za mnogobrojno udeležbo — zaključil zborovanje, na kar je prisotna mnogica stope in gologlava odpela: »Hej Slovani« in »Slovenec i Hrvat«.

Po končanem shodu se je ob sviranju godbe in pevanju pevskega društva »Prešeren« razvila živahnabava, ob kateri priliki je podpredsednik N. D. O. g. Jaklič naznamil, da bode prihodnjo nedeljo na občelo željo v Rimjanjih ustanovni občeni zbor podružnice N. D. O. za Dolinsko županstvo, na katerem upa, da se zbere delavstvo v velikem številu. —

Stara hudičkovka pa je baš takrat kuhala v velikem sajastem kotlu meso in brodila po njem s črno kuhalino, ko se je prismejal mladi hudiček v kuhinjo. Seveda ji je vse do pićice natanko razdelil in povedal, da se je onegava Katrica vanj zajubila in da ji ni več živeti brez njega. Skupno sta napravila načrt, kako bi kazalo privezati dekle še bolj na hudička, in še tisti večer je imel obiskati Katrico.

Oblekel je črno salonsko suknjo, prizrezal, lepo zaokrožil in nabiksal je kopitec, ki so se mu kaj lepo podala. Razcesal je repek ter ga pobalsal v levo hlačnico, tako da se ga je le malo videole iz nje. Nato je še navihal brkice, in ko je bilo doseženo, se je poslovil od matere ter jo mahnil po svetu: Mrak se je že delal, in zvezdam se je še malo bleščalo od zarje, zato so odpirale, pa zopet zapiralce svetle oči.

Ko je privihral hudiček v lepo gorenjsko vasio, je že bila gosta črna noč, ustavl se je sredi hiš in zavriskal tako milo in presladko, da so se dekleta budila iz spanja in misila, kako mora biti lep tisti fant, ki zna tako vriskati. Tudi Katrica se je zbudila, in kar koj je vedela, da je

zavrela.

»Katrice, stopi k oknu za kratek čas, fanti je prišel k tebi v vas!« Dekle se je delalo, kot da se je ravno vzbudilo. Zazdehalo je in na videz silno jezno pokaralo nočnega vasovalca: »Spat pojdi, ktor že si! Noč je za spanje.«

Ta vest je bila od navzočih viharno pozdravljena.

Poslanca g. prof. Mandića je pri odhodu navdušeno ljudstvo spremjal z godbo in zastavami med viharnimi živio-klici in pevjanjem narodnih pesmi — ven do konca vasi.

Na tem nad vse pričakovanje uspelem shodu, je bilo tudi nekaj klerikalcev, a so bili ves čas mirni.

Ni pa bilo nobenega klerikalnega generalov. Gospod poslanec Mandić in gospod župan Pangerc sta hotela kaplana Šonca osebno povabili na shod, ali le ta se jim je — skril!

Po Boljuncu se je bil raznesel glas, da je tudi »mučenik« Terseglav skrit v farovžu. — Ta poslednji se je trikrat obrnil brzjavno na dr. Mandića, kakor se je nas informiral — da bi mu zagotovil svobodo govora in osebno varnost (!). G. dr. Mandić je brzjavno odgovoril, da mu je svoboda in varnost jamčena. Ali poleg vsega tega se ti reformatorji v Kristu - kralju niso upali prikazati na javni forum — pred ljudstvo, temveč se skrivali po farovških kotih. — S tem so pa le sami sebe neznanco obsodili in postavili na laž vse one »velike uspehe« v Boljuncu, o katerih so do danes bahato trobili v svet. — Ako imate čisto vest in poštene namene, zakaj pa vas ni bilo na naš javni shod, vi preporoditelji?

Zagotovila se je vam svoboda govora in osebna varnost, ali vi niste prišli, ker se bojite ljudskega glasu, kateri bi nazadnje vendar le obsodil vašo izdajalsko politiko! Na javni shod temveč se skrivali po farovških kotih. — S tem so pa le sami sebe neznanco obsodili in postavili na laž vse one »velike uspehe« v Boljuncu, o katerih so do danes bahato trobili v svet. — Ako imate čisto vest in poštene namene, zakaj pa vas ni bilo na naš javni shod, vi preporoditelji?

Omeniti nam je, da so skozi farovška okna »Marijine hčere« demonstrativno izzivate s »Slovencem« in »Zarjoi« in da je pred neko klerikalno gostilno stoječih par vrlih »katoliških mož« opljuvalo dva Tržačana. — »Vrli katoličani« so tudi iz farovškega hrama, kjer je bilo zbranih nekaj žensk, otrok in par backov (učili so se najbrže — kihati!) nad odhajajoče Tržačane živigalo in se na to zaklenilo v svoj brlog. — Vse tu navedeno je najbrže posledica vrle in vzvišene katoliške vzgoje!

Ako tudi so Boljunci že na shodu čuli od raznih govornikov mnogo lepega poučljivega, vendar ne moremo kaj, da bi tudi s tega mesta ne apelirali na naše ljudstvo v Boljuncu in na Bregu sploh: Ne sledite med vas došlim zapeljivcem, katerih namen je, izvabiti vas na krivapota, ki hujskajo brata proti bratu

v medsebojni boji in sovraščvo. — Složno odpodite te vsiljive in krive proroke, ker s tem, da jih poženete, se rešite zla, katero vam preti, ako se daste izvabiti v aren — razkola in medsebojnega prepira. V ljubljani in med seboj nastopajo skupno za naša narodna prava ob sinjo — Adriji!

Ko se pa vam približajo »črni agentje« pokaže jim vrata rekoč: »Poberite se od nas vi zdražbarji in zapesti v črni brlog, ki so pripravljeni vam in vašim rimskim hlapcem!«

Nemški krščanski socialisti se prodajajo.

Dunaj, 24. avgusta. Krščanski socialisti se neprestano ponujajo svobodomiselnim nemškim strankam ter naglašajo, kako je potrebno, da se vse nemške stranke združijo. Celo za deželnozborske volitve na Nižje Avstrijske ponujajo kompromis. Minister Gessmann je rekel nekemu ureduku, da je tak kompromis za krščanske socialiste žrtev, ne da bi pričakovali kaj dobička. Pač pa ima tak kompromis važnost za vladino in za parlament, kjer je koaliciji skistem neizogiben, ker na uradniško ministrstvo ni misli, temveč bi se moral sicer le vladati s § 14. V krogih krščansko-socialnih volilcev pa že resno delovanje parlamenta na socialnem polju. Pa tudi za varstvo narodnih interesov avstrijski Nemeev je potrebno, da vse nemške stranke nastopajo složno — je izjavil minister. Ako pa se največja in najbolje organizirana vseh nemških strank pri narodnih akcijah kratko-malo potiska na stran ter izolira, bi bilo to v posmeh poštenemu varstvu nemških interesov. — Upati je, da se sedaj nemški brate najdejo ter nemške svobodomiselnne stranke sprejmejo vsled take vsiljivosti krščanske socialiste kot enakovredne.

Nova afera na Hrvaskem.

Zagreb, 24. avgusta. Franekove Mirko pl. Pisačić, sin poslanca, je izdal brošuro, v kateri pripoveduje, da mu je svak bana Raucha, v dunajskih dvornih krogih dobro znani podmaršal pl. Steeb, povedal, da ima ban Rauch hudi boj z ministarskim predsednikom dr. Wekerlejem, ki skuša Raucha izigrati pri krovu, toda zman, ker Raucha drži vladar proti Wekerlejevi vladni. Nadalje je podmaršal povedal, da je cesar že lani vedel za Nasticevo afero.

Add.

(Spisal F. Mrak.)

(Konec.)

»Spravil sem vse v red,« je dejal Mesesnel in si mel roke, kakor je bila njegova navada, kadar se mu je posrečila kaka kupčija. S Katarino se na kratko pomenila. Rekel sem ji, da ji nečem ničesar očitati, a ker sem izvedel, da ima znanje z baronom Herbertom, ona pa mi je to prikrivala, se mi zdi najbolje, da se ločimo. Zdi se mi, da je bila na to pripravljena, kajti samo malo je prikimala in potem rekla: Da, najbolje bo. Hotel sem ji dati nekaj sto kron odpravnine, a vzel je samo svoj zaslužek, mi prav površno pokimala in odšla, rekši, da se danes pošlje po svoje stvari. Lepa je, to se ji mora priznati in ponosna tako, da sem ji nehotje vrata odpril.«

»Kočijaška kri se nikdar ne zataji,« je mrmlala Berta, seveda tako, da je oče ni slišal, glasno pa je rekla: »Oče to ste izvrstno naredili, prav izvrstno.«

In stari Mesesnel je bil vesel te pohvale svoje hčere.

Edini, ki ni bil zadovoljen, da je moral gospa Katarina tako nagniti zapustiti svojo službo, je bil mladi Mesesnel. Obsul je očeta s trpkimi očitanji, da je ravnal nesposnet-

LISTEK.

Nezvesta Katrica.

(Dalej.)

Vrag se je posmejal, raztegnil usta prav do ušes in pomislil: »To velja, da si zapomnimo.«

Se nekoliko je postal ter vlekel na vso moč na ušes, ali ne bi ujel še kaj sladkega za svoja ušesa. Zelo dobro mu je delo, da Katrica tako lepo misli o njem, in ker je bil še mlad, so ga njene besede prijetno poštegle. Kar ga deklete zopet pokliče po imenu, in zato ni mogel drugače, kakor da se je na glas zasmjal, tako se je zasmjal, da ga je še cerkovnik Matija, tisti, ki je bil od rojstva gluhi in nem, zaslišal ter je pogledal skozi okno.

Hudiček je

Pisac je svoj razgovor naznani najprej na konferenci Starčevičeve stranke ter pozval stranko na odločen boj proti Rauchu, toda po viharji debati se je sprejel dr. Frankov predlog, da stranka obdrži taktiko, ki pospešuje Rauchove načrte. Vsled tega izstopi baje iz Starčevičeve stranke več uglednih pristašev.

Zopet katoliški shod.

Zagreb, 24. avgusta. Po nemškem zgledu nameravajo tudi klerikalci sklicati na jesen katoliški shod s pretvezo, da se poklonijo jubilarju nadškofu Posiloviću in cesarju. V resnici pa so vzroki drugi. Klerikalci so svojim koketiranjem z banom Rauchom zaigrali vse zaupanje pri narodu ter se skušajo z novim patrijotičnim programom oprati.

Bela vrana med madžarskimi politiki.

Budimpešta, 24. avgusta. Podpredsednik ogrskega državnega zбора, dr. Naway, je imel nedavno v Battonji shod, kjer je rekel glede narodnega vprašanja, da se nikonogar ne sme motiti v njegovih veri in jeziku. Nemadžarske narodnosti je treba prepričati, da so tudi svobodni državljanji, potem se gotovo noben ne bo boril proti ogrski državni ideji. — Volilci so ploskali, toda v Budimpešti se smejo, ker vedo, da je Navay zopet igral veliko komedio.

Za srbsko trgovinsko poslovno godbo.

Praga, 24. avgusta. Praška trgovinska in obrtniška zbornica se je obrnila na vlado s prošnjo, naj stopi trgovinska pogodba s Srbijo takoj v veljavu, posebno z ozirom na sedanjem položaju industrije in trgovine. Industrija in trgovina sta v tem letu že mnogo trplji in bi bilo za obe veliko oškodovanje, ako bi se uveljavljenje srbske trgovinske pogodbe še zavlačevalo.

Građe, 24. avgusta. Građka trgovinska in obrtniška zbornica je brzjavno nujno prosila trgovinsko ministrstvo, naj trgovinska pogodba s Srbijo stopi takoj v veljavu.

Zahteve bolgarskega eks-arkata.

Sofija, 24. avgusta. Bolgarski eksarhat pripravlja novo noto na turško vlado, naj se dovoli ustanoviti bolgarske sinode. Obenem prosi eksarhat, da se ustanovi v makedonskih pokrajinalah in drinopoljskem vilajetu deset novih metropolij.

Zopet bombe na Ruskem.

Petrograd, 24. avgusta. V strokovni šoli za mlade dame na Vasiljevem Ostrogu so našli mnogo bomb, ki so imele strahovito razstreljivo moč. Uvedla se je preiskava.

Ustavna Turčija.

Knez Trubeckoj o Turčiji. Knez Trubeckoj se je izjavil v »Ruskoje Slovo« o Turčiji: »Zdi se mi, da se skrivajo v mladoturškem gibanju kali zgodovinske drame. Prerjenje Turčije je le mogoče, ako se faktično izpolni načelo narodne enakopravnosti. V nasprotnem slučaju ne nastopi mir, temuč poostren plemeni boj. Toda Turčija, ki bi dala narodno enakopravnost, že ni več Turčija, to bi bila nekaka Avstrija, le s to razliko, da tam Turki, aki se odpovede vladajočemu stališču, ne

bodo imeli ne oblasti, ne kulturnega prevesja.«

Sklepi ministrskega sveta.

Carigrad, 24. avgusta. Današnji ministrski svet je sklenil, da se vsem uradnikom takoj izplačajo mesečne plače. V naučnem in trgovinskem ministrstvu se izvedejo odločilne reforme. V Afriku prognani se vrnejo na strošek finančnega ministrstva. Poslanstvo v Bernu in glavna konzulata v Bruslu se odpravijo, ker so služili ti trije uradi za volunštvo in preganjanje Mladoturk. Plače ministrom se znižajo, in sicer bo dobival veliki vezir 9600 K, šejih ul islam 7200 K, ostali ministri po 6000 K. Končno je sklenil ministrski svet na predlog šejava ul islam, da se izda popularna brošura, v kateri se naštejejo vsi odstavki iz korana, ki dokazujo, da je mohamedansko vero mogoče spoznati z ustavo.

Novi ministri.

Zopet so trije ministrski sedeži na oddajo, in sicer služba vojnega policijskega in vakufskega ministra. Policijski minister postane mladoturški odvetnik v Solunu Manija si Sade Refik beg.

Turško vseučilišče.

Novi naučni minister Haki beg hoče turško šolstvo čim hitreje postaviti na evropsko stališče. Dosedaj Turčija nima vseučilišča v evropskem smislu, temuč le šole za pravoznanstvo, medrese ali bogoslovne šole in dve medicinski šoli v Carigradu, eno civilno in eno vojaško. Naučni minister je sedaj predlagal ministrskemu svetu, naj obe te medicinske šoli združi v eno fakulteto, ki se ji naj pozneje priklopi tudi juridična in teologična. Ministrski svet je načrt, ki pomeni ustanovitev prve turške univerze, odobril.

Uporni dostojanstveniki.

Odstavljeni tiran Armenije maral Zeki paša, poveljnik 4. voja se je upravljal vladni odredbi ter skuša Kurdistana spuntati. Istotako prvoča vladu mnogo skrbi vali v Hedži Ratif paša, ki sporazumno s šerifom iz Meke noče priznati ustave za to provincejo ter grozi s svojim vojaštvom in z armado šerifovo proglašati za Hedžo neodvisnost. Ta vrhovni guverner je tudi dal razdejati železnico.

Prvi kristjanski guverner.

Ministrski svet je odstavil vanskoga vrhovnega guvernerja, ker je zatiral Armece, za začasnega guvernerja je imenovan Armenian Michael Efendi Hekimian, prvi kristjan na tem mestu.

Položaj na Portugalskem.

Madril, 24. avgusta. Portugalsko časopisje izjavlja, da je politični položaj v portugalski prestolnici postal skrajno vznemirljiv. Splošno se govori, da se pripravlja za prihodnjo nedeljo punt. Kraljeva ladja zdržuje neprestano polno paro, da v trenotku nevarnosti zbeži s kraljevo rodbino na varno.

Novi sultan v Maroku.

Pariz, 24. avgusta. Vladi prijazno francosko časopisje je soglasno mnjenja, da more Francija priznati Muleja Hafida za sultana le v novi mednarodni konferenci in letedaj, ako se dožene sporazumljene z ostalimi velesilami. Proklamacijo Muleja Hafida za sultana je pozdravila vsa dežela z velikim navdušenjem. Veselje je splošno. Pobegnemu

no in svoji hiši s tem pridobil le slabo ime.

»Kdo vam bo verjel, da je Katarina imela ljubezensko razmerje z baronom Herbertom? Nič!« Saj ni nobenega dokaza za to, česar jo dolžite. Dokazano je samo, da se z baronom Herbertom poznata in tikata; zaradi tega Katarine vendar še ne smete sumničiti nemoralnega življenga.«

Ada je takoj pritrdila svojemu bratrancu; še sedaj ji je prišla misel, da sta Herbert in Katarina morada še od prej znana, ne da bi moralova ravno imeti ljubezensko razmerje. Ta misel je dobro dela njenemu srcu in zbudila v njem nova upanja.

»Na vsak način morate pripoznati,« se je hudoval mladi Mesesnel na svojega očeta, »da se je Katarina pri nas v vsakem oziru vzorno vedla. Niti najmanjega povoda ni dala za kako pritožbo, kaj še, da bi bila kaj provzročila, kar bi našo hišo postavilo v slabu luč. Naši hiši je bila samo na čast.«

Mladi Mesesnel bi bil rad še nadaljeval svoja očitana, da ni na hodniku zapel zvonček in kognato prišla služkinja povedat veliko novico.

»Dva postreška,« je rekla služkinja, »sta prišla po prtljago gospe Katarine in — tu je služkinja povzgnila svoj glas — jo poneseta v stanovanje barona Herberta.«

Vsi so ostromeli, vti so bili prepadi, star Mesesnel pa je veselo vzkliknil:

»No, kaj pa sedaj pravite? Na-

sultanu je od njegove velike armade ostalo le kakih 100 mož.«

Deželna zveza za tujski promet na Kranjskem

je imela, kakor že omenjeno, v soboto popoldne v svoji pisarni v hotelu »Lloyd« letosni občni zbor. Udeležba je bila srednja. Otvoril je zborovanje v odsotnosti predsednika odbornik Vladimir Foerster, ki je prav prisrčno pozdravil navzoče, posebno zastopnika deželnega odbora, dr. Lampeta, ki ga je prosil, naj bi deželni odbor krepko podpiral zvezo za promet tujev v naši deželi.

Nato je tajnik »zvezze« Alfonz Mencinger podal obširno in natanko poročilo o delovanju v preteklem poslovnom kot II. zveznem letu. Govornik je poročal med drugim:

Deželna zveza je bila v prvem poslovnom letu primorana, osredotočiti vse svoje delovanje v odboru. Že v svojem poročilu za leto 1906. pa smo označili naše stremljenje, da to delovanje decentraliziramo, da radi tega ustanovimo nova lokalna prometna društva, že obstoječa pa preosnujemo in tako preneseмо delovanje v ta društva. Ta naš namen se nam je večinoma posrečil na Gorenjskem, in ker smo prepustili ondostnim prometnim društvom največjo samostojnost, so delovala jako živilno.

V poslovnu letu so se vsled našega prizadevanja in po naših vzorih pravilih ustanovila naslednja prometna društva: v Bohinjski Bistrici, Dovjem - Mojstrani, Radovljici in v Gorjah pri Bledu. Da pomagamo med društvom, smo kolikor mogoče omejili nabiranje članov za dejelno zvezo in na ta način ojačali in povzdrigli število članov prometnih društev. Posebno prometno društvo v Bohinjski Bistrici je tako živilno delovalo. Izdal je ilustriran prospect v slovenskem, nemškem in latškem jeziku. Ta prospect se lahko imenuje vzoren.

Društvo se je zanimalo za regulacijski načrt Bohinjskega jezera. Izdelal ga je na moderen način ljubljanski mestni inženier Koch. S tem je zagotovljen povoljen razvoj in proevit Bohinja. Društvo je delovalo tudi na to, da se izboljšajo udobnosti letoviščarjev, povzročilo nasad kostanjev na kolodvoru v Bohinjski Bistrici, se zanimalo za ceste, mostove in spreponde, dalo napraviti most čez Savico in oskrbelo razne table in napisi; dalje je sodelovalo pri sprejemu angleških žurnalistov. Društvo je dajalo tujevem pismena in ustema pojasnila glede stanovanj in jih tudi preskrbovalo. Tujev, ki so prenočili vsaj eno noč v Bohinju, je bilo leta 1907. 8469, dočim jih je bilo leta 1906. le 2350.

Prometno društvo na Bledu je povzročilo posebno izdajo »Reise- und Bäderzeitung« v Draždanih z naslovom »Gorenjsko«, v kateri je 40 slik iz cele Gorenjske, največ od teh z Bleda; oskrbelo se je 10.000 iztisov te izdaje in je glavni del že razposlan. Društvo je dalо dalje napraviti veliko oljnat sliko Bleda in okolice in naročilo po tej sliki reprodukcije v različnih velikostih, tudi v obliku razglednic, in se je ta slika razposlala na različna prometna društva kot reklama. Društvo je upeljalo tudi premišljeno anonceiranje po

ravnost iz naše hiše je šla stanovat k svojemu ljubincu.«

Naj si je bil Mesesnel v prvem hipu tega razkritja tudi resnično vesel, vendar mu je dejstvo samo bilo skrajno neprijetno. Na tihem je namreč upal, da odstranivši gospo Katarino, postane Berti še lažje pridobiti si barona Herberta. Sedaj, ko je Katarina očitno pokazala, da je in hoče biti Herbertova metresa, sedaj ko je to tudi Herbert pokazal, je Mesesnel sprevredil, da je konec njegovim nadam. Herbert in njegova hči ne bodo več mogla občevati.

Tudi Berta in Ivan sta izgubila zdaj vse upanje, da dosežeta vsak svoj namen. Ada si sicer tudi ni delala nobenih upanj več, uvidevala je, da je Herbert zanj izgubljen, a pozabiti ga ni mogla. Njene misli so vzlje temu pogostoma uhajale k njemu in zanimala se je za vse, kar ji je kdo o njem povedal.

Cez mesec je Ada po svojih prijateljicah zaznala, da se je baron Herbert v spremstvu gospe Katarine udeležil velike officialne priredbe. To jo je osupilno. Izprševala je tod in tam, kaj je na stvari in kar je izvedela, jo je tako pretreslo, da je bila kar iz uma. Ne meneč se za stričev ukaz, da bodi konec občevanja z baronom Herbertom, je po velikem dušnem boju premagala tudi pomisleke dekliške sramežljivosti in pohitelja na Herbertovo stanovanje. Prišla je ob uri, ko je morala misliti, da najde gospo Katarino samo doma.

Naši hiši je bila samo na čast.«

Mladi Mesesnel bi bil rad še nadaljeval svoja očitana, da ni na hodniku zapel zvonček in kognato prišla služkinja povedat veliko novico.

»Na vsak način morate pripoznati,« se je hudoval mladi Mesesnel na svojega očeta, »da se je Katarina pri nas v vsakem oziru vzorno vedla. Niti najmanjega povoda ni dala za kako pritožbo, kaj še, da bi bila kaj provzročila, kar bi našo hišo postavilo v slabu luč. Naši hiši je bila samo na čast.«

Mladi Mesesnel bi bil rad še nadaljeval svoja očitana, da ni na hodniku zapel zvonček in kognato prišla služkinja povedat veliko novico.

»Na vsak način morate pripoznati,« se je hudoval mladi Mesesnel na svojega očeta, »da se je Katarina pri nas v vsakem oziru vzorno vedla. Niti najmanjega povoda ni dala za kako pritožbo, kaj še, da bi bila kaj provzročila, kar bi našo hišo postavilo v slabu luč. Naši hiši je bila samo na čast.«

Mladi Mesesnel bi bil rad še nadaljeval svoja očitana, da ni na hodniku zapel zvonček in kognato prišla služkinja povedat veliko novico.

»Na vsak način morate pripoznati,« se je hudoval mladi Mesesnel na svojega očeta, »da se je Katarina pri nas v vsakem oziru vzorno vedla. Niti najmanjega povoda ni dala za kako pritožbo, kaj še, da bi bila kaj provzročila, kar bi našo hišo postavilo v slabu luč. Naši hiši je bila samo na čast.«

Mladi Mesesnel bi bil rad še nadaljeval svoja očitana, da ni na hodniku zapel zvonček in kognato prišla služkinja povedat veliko novico.

»Na vsak način morate pripoznati,« se je hudoval mladi Mesesnel na svojega očeta, »da se je Katarina pri nas v vsakem oziru vzorno vedla. Niti najmanjega povoda ni dala za kako pritožbo, kaj še, da bi bila kaj provzročila, kar bi našo hišo postavilo v slabu luč. Naši hiši je bila samo na čast.«

Mladi Mesesnel bi bil rad še nadaljeval svoja očitana, da ni na hodniku zapel zvonček in kognato prišla služkinja povedat veliko novico.

»Na vsak način morate pripoznati,« se je hudoval mladi Mesesnel na svojega očeta, »da se je Katarina pri nas v vsakem oziru vzorno vedla. Niti najmanjega povoda ni dala za kako pritožbo, kaj še, da bi bila kaj provzročila, kar bi našo hišo postavilo v slabu luč. Naši hiši je bila samo na čast.«

Mladi Mesesnel bi bil rad še nadaljeval svoja očitana, da ni na hodniku zapel zvonček in kognato prišla služkinja povedat veliko novico.

»Na vsak način morate pripoznati,« se je hudoval mladi Mesesnel na svojega očeta, »da se je Katarina pri nas v vsakem oziru vzorno vedla. Niti najmanjega povoda ni dala za kako pritožbo, kaj še, da bi bila kaj provzročila, kar bi našo hišo postavilo v slabu luč. Naši hiši je bila samo na čast.«

Mladi Mesesnel bi bil rad še nadaljeval svoja očitana, da ni na hodniku zapel zvonček in kognato prišla služkinja povedat veliko novico.

»Na vsak način morate pripoznati,« se je hudoval mladi Mesesnel na svojega očeta, »da se je Katarina pri nas v vsakem oziru vzorno vedla. Niti najmanjega povoda ni dala za kako pritožbo, kaj še, da bi bila kaj provzročila, kar bi našo hišo postavilo v slabu luč. Naši hiši je bila samo na čast.«

Mladi Mesesnel bi bil rad še nadaljeval svoja očitana, da ni na hodniku zapel zvonček in kognato prišla služkinja povedat veliko novico.

»Na vsak način morate pripoznati,« se je hudoval mladi Mesesnel na svojega očeta, »da se je Katarina pri nas v vsakem oziru vzorno vedla. Niti najmanjega povoda ni

klerikalci strašansko zavozili in je akcija prišla šele takrat spet v pravi tir, ko je »Zveza slovenskih zadrug« spoznala, kaka velikanska nevarnost preti naši živinoreji, ker klerikalci niso zmožni olajšati pomanjkanje krme ter je takoj brez krika in vika zbrala prava sredstva, da storjene grehe popravi in kmetovalec brez ozira na kako strankarstvo pomaga. Da bi vlada »Gospodarski zvezci« ne odvzela tistega dela posredovanja, kateri jo zadene, odpre ji »Slovenec« svojo kovačico za laži, s katerimi bi rad »Zvezo slovenskih zadrug« očrnil, kar se mu vsa ne pošreči, ker vlada in tudi klerikalni kmetovaleci sami vedo, da se je pomoma akcija od klerikalne strani zavozila in je šele »Zveza slovenskih zadrug« stvar popravila. »Slovenec« se v svoji jezi nad klerikalno nespretnostjo krčevito drži svojih laži v »Zvezci slovenskih zadrug«; ne upa ali ne more biti toliko spoden, da bi laži popravil. »Slovenec« naj le laže, z novim lažnim naj pokriva stare laži, ni pa treba radi pomanjkanja krme in dokazanih klerikalnih neuspehov odpirati v žalostni klerikalni zgodovini poglavja Riemann. Ker je »Slovenec« to poglavje odpril, naj ostane odprto. Sedaj se gre edino le za pomoč potrebnim kmetovalem.

— **Ministrstvo za javna dela in gališki Poljaki.** Poljski listi iz Galicije poročajo, da je v novem ministrstvu 27, reci: sedemindvajset poljskih uradnikov. Koliko pa je Slovenec tam zastopan, naj nam blagovolita naznaniti gg. državna poslanca dr. Šusteršič in dr. Žitnik! Kar ven in imenu naših ljudi, ker slovensko ljudstvo to odločno zahteva!!

— **Skoftiška sinoda.** Ljubljanski škof Jeglič je nagnal v Ljubljano vso duhovščino svoje škofije V Senklavu imajo glavne seje. O čem bodo obravnavali, ne vemo. Nas zanima samo to, da so duhovniki zelo ozljedjeni nad tem škofovim klicanjem v Ljubljano in je imenuje neumnost. Vsak duhovnik mora priti na sinodo. Do petka jih bodo „pácali“, potem jih pa odpuste. Duhovniki se pritožujejo, da izgubljo čas, tratijo denar in kar je najhujše, poslušati morajo zmešano prorokovanje škofovo. Že tako je vsak duhovnik vesel, da ne sliši škofevega klobasanja, zdaj ga pa imajo kar cel teden na vratu. Slišali smo včeraj postarnega duhovnika, ki je dejal, da, če »Slovenski Narod« nikdar ni zapisal resnice, zapisal jo je gotovo takrat, ko je trdil, da je treba škofa Jegliča poslati v samostan.

— **Sokolska slavnost v Žireh.** Lepo uspelim letosnjim sokolskim priredbam v Logatcu, Kostanjevi, Kranju in Ljutomeru se gotovo vredno pridruži slavnost otvoritve »Sokolskega doma v Žireh« v soboto in nedeljo 29. in 30. t. m. Otvoritev »Sokolskega doma« je predvsem velikega pomena za nadaljnje uspešno delo žirovskega »Sokola«, a proslaviti morata dan vse slovensko sokolstvo, saj bo to prvi »Sokolski dom« na Slovenskem. Žirovska dolina se more ponašati, da je prva oskrbela svojemu »Sokolu« lastno varno zavetje in govorovo bodo temu lepemu zgledu narodne požrtvovalnosti sledili tudi drugi kraji. Svoje veliko delo pa hoče narodno zavedna žirovska dolina tudi primerno oslaviti. Sodeč po velikih in vsestranskih pripravah bo to slavnost, kakršne v Žireh še ni bilo. Kakor vskedar pri narodnih priredbah, tako je tudi sedaj naše rodoljubno ženstvo, ki je pod vodstvom gospa Halterjeve prevzelo vso skrb za prireditve veselice v nedeljo popoldne, v prvi vrsti pri pripravah za slavnost. Pa tudi bratje Sokoli so neumorno na delu, da se bo slavnost tudi tako lepo izvršila, kakor je zasnovan. Več sokolskih društev je že priglasilo svoje udeležbo in pričakuje se, da se v nedeljo zbere slovensko sokolstvo v prijaznih Žireh v častnem številu k proslavi otvoritve prvega »Sokolskega doma« na Slovenskem.

— **Klerikalni študentje v Goriči.** Občni zbor »Slovenske dijaške zvezze« v Gorici je bil prav tako klan, kakor smo prorokovali. »Slovenec« se sicer laže, da je gotovo zborovalo 200 dijakov, a ujame se takoj za laž, ko mora priznati, da pravih akademikov niti za odbor ni bilo dovolj, temuč so morali v ta klaverni odbor pritegniti tudi bogoslova Snoja in osmošolca Megušarja. Katoliške akademike sta tudi predstavljala trnovski nadučitelj Ravnihar in učiteljica Trampuš. Nadučitelju Ravniharju je napravil »pons asinorum« dr. Krek ta le poklon: »Pri nas so razmene jake slabe. Pri učiteljih vidimo vse povsod skrajno naduost, ki je posledica pomanjkljive inteligence.« Ravnihar in učiteljica Trampuš sta se globoko prikilonila do smrdečih Krekovih škornjev. Potem se je Krek še kravo ponorčeval iz študentov. Za primera je vzel Pokornega živalstvo ter jih razdelil na arabske in pinogavske žrebce. Arab-

ski žrebec je po njegovi definiciji novi predsednik Natalčen (svečer po zborovanju bi se mu lahko reklo Nadeljan). Pinogavski žreboi pa so vsi ostali zborovalci, katerim se kri počasi pretaka in vseled tega tudi možgani počasi delujejo. Med pinogavce se najbrže šteje tudi Krek sam, ker poskočen in straten liki arabski žrebec že po kanoničnem pravu ne sme biti. Kako se je neki počutila učiteljica Trampuš med temi dvojimi žreboji?

— **Družba sv. Cirila in Metoda** si je nabavila majhne prav lične nabiralnike za privatne hiše, lekarne, pisarne, trgovine. Ker so ti nabiralniki naročeni v družbeni prid, zato želimo, da se jih slovensko narodno občinstvo posluži takoj in da se v njih nabirajo mali doneski za osvajanje slovenskih zamorčkov ob naših narodnih mejah. Sezite torej po teh nabiralnikih in polnite jih v blagor narodu!

— **Občni zbor akad. ter. društva »Prosveta«** se vrši 5. septembra v Ljubljani. Dnevni red se naznani pravočasno v slovenskem časopisu.

— **Državna podpora.** Ministrstvo za javna dela je dovolilo I. rok državnega doneska za razširjenje Karlovške državne oeste (Rožne ulice) v Ljubljani v znesek 15.000 K.

— **Požar v ljubljanski cukrarni** je bil raven danes petdeset let. Starejši meščanje se še spominjajo tega grozovitga in strašnega prizora. Sirup se je kar v potokih valil iz gorečega poslopja ter se izlival v Ljubljanicu, ki je bila dva dni vse črna in sladka od njega. Zgorelo je 20.000 stotov gotovega sladkorja, velikanska množina drugih materijalij, vsi stroji in druge tovarniške priprave. Tovarna je bila sicer zavarovana pri raznih zavarovalnicah z 680.000 goldinarjev, toda škoda je bila mnogo večja. Gasilci so z velikim naporom požar omejili, sicer bi bile šle cele Poljane; posamezni ogorki pa so teli več kar teden dni. Nepričakovana katastrofa je pripravila na stotine delavskih rodbin ob kruhu ter jih pahnila v bedo in pomanjkanje. Ta požar je bil največji, kar jih je bilo v Ljubljani zadnje stoletje.

— **Ograjo okrog Prešernovega spomenika** bodo spolnili z lično žičnatno mrežo. Z delom so že pričeli.

— **Narodska društvo v Šiški** pride v proslavo cesarjevega jubileja dne 13. septembra o priliku blagoslovjenja novega šolskega poslopja veliko vrtno veselico v pid zanemarjene v revne mladine v Šiški.

— **Resna beseda Ribnicanom.** Znani kočevski gostilničar Jožef Verderber, po domače »bajriš Jože« je bil naročen, da dà na razpolago — kakor se je to že tupatam zgodilo — slovenskemu uradniku svoj voz za v Ribnico. Čuje, odgovoril mu je: »Moji konji ne bodo hodili po ribniških tleh.« Ribnicanje, kje ostajate vi s svojimi vozovi v Kočevju? Pri »bajriš Jožetu« gotovne, katerega še nikdar niste podprtali. Da, zlato je geslo »Svoji k svomu«, same no držimo se ga.

— **Vinski pridelek in krčmarji.** Piše se nam z Gorenjskega: Zadnji čas je, da se zabranj, da se po krčmah ne bode ponujalo fabričirano vino ali kakor ga ljudstvo imenuje: delavec. To je naravnost proti 5. božji zapovedi, če se za dober denar ponuja tako vino. Poznal sem poštenega duhovnika, ki je ponarejanja vina imel za velik greh in zato tudi tak grešnik pri njem ni dobil odveze. Prav je imel! Kdo pa so tisti »človekoljubni krčmarji«, ki točijo ponarejeno vino? Iz večine — klerikali! Poznam krčmarja, ki oblike v cerkvi vse svetnike, ki se zmerom suše okoli spovednic itd., a vendar toči jabolčnik, nameščan z drugimi škodljivimi primesimi za pristen — dolenski cviček! Ali ni vreden tak človek 25 palic? Priporočamo našemu kletarskemu nadzorniku, da neizprosno strogo postope proti takim brezvestnim ljudem! Zaupnikov bode lahko našel v našem občinstvu ki mu je itak že naklonjeno. Dal Bog, da bi kletarski nadzorniki že skoro začeli delovati!

— **Zaprli so v Gorici** 31letno kuharico Marijo Trampuš iz Medvod na Kranjskem, ker je hodila okoli brez posla in ker je baje okrala svoje gospodarje v Celovu. — **Utonila bi bila v Savinji** hlapec Michael Pajek in delavec Kitak, da ju niso zadnji trenutek rešili. Padla sta pri Laškem vsak na eni strani vode v Savinjo.

— **Obesila se je, ker je je bilo sram.** V Vrbničih pri Mostaru se je obesila 16letna Dolfa Sesari, ker je kradla v vingradu grozdje, pa jo je čuvaj zasačil in naznani. Dekle se je balo kazni ter sram jo je bilo pred domačimi, da so jo zalotili pri tativini.

— **Novi župan na Sušaku pri Reki** je veleposestnik Juri Ružič, ki ga je imenovalo občinsko zastopstvo. Zastopnik okrajne občine je proti tej izvolitvi protestiral, ker

mora občinski zastop izvoliti župana iz svoje srede, ali pa raspisati to mesto. Ružič je izjavil, da sprejme izvolitev.

— **Utonila je v nedelji na Osojskem jezeru** guvernanta belaškega trgovca Tomca. Prevrnil se je čoln, v katerem se je vozila z nekim gospodom in ženska je izginila pod vodo.

— **Nova žela v Spodnji Šiški** se začetkom šolskega leta 1907/09 predstavlja meniju.

— **Novo brizgalnico najnovejše konstrukcije** je dobito ognjegasco društvo v Mavčičah pri Kranju pri Kraju pri tvrdki Smekal v Zagrebu.

— **Obilen lov** se nadi lovcem v gozdih in savskih obrežjih okoli Smlednika. Posebno je veliko jazbec, lisic, zajcev, prepelic in fazanov.

— **Povratnih vožnih llistov na avstrijskih drž. železnicah** ne bo več od 1. oktobra 1908 dalje in sicer za brzolake za promet med Dunajem I. na eni strani ter postajami Beljak (južni kolodvor), Blaško jezero, Trbiž, Pontebia, Celovec (glavni kolodvor), Jesenice, Bled, Lesce, Boh, Bistrica, Podbrdo, Gorica (drž. železnica), Općina in Trst (drž. železnica) na drugi strani.

— **Obesil se je v Trstu** zaradi slabih gmotnih razmer 48letni hlevski hlapec Anton Rančar. — **V morje je skočila** v Trstu 25letna Lucija Sarđoč, hotelka, ki je kar se utopila. Neki imidoči so jo videli, kako se je borila z valovi, je pa skočila za njo in jo z lastno smrtno nevarnostjo rešil pri življenu.

— **Napad.** 40letnega delavca Josipa Serotiča iz Poreča je v Trstu napadel 34letni Alojzij Novak iz Italije z nožem. Zabodel ga je v hrbot v ga nevarno ranil. Ranjena so prepeljali v bolnišnico, napadala pa z apnijo.

— **Mrtveca so potegnili iz morja** v Trstu. Ne ve se, kdo da je. Po oblike soditi, je delavec.

— **Za poškodbami je umrl** v Trstu oni zidarski vajenc Ivan Blažek, ki je to dan padel z odra sedem metrov globoko.

— **Iz celjske okolice** se nam piše dne 23. avgusta t. l.: Že nekaj časa sem nemški listi na čelu z zloglasno celjsko »Deutsche Wacht«, prav podlo in neosnovano napadajo upravo okoliške celjske občine. Zdaj jim celo ni prav, da je ta občina sezidal posebno občinsko hišo v Gabrijih. In vendar so ravno Celjani vedno godrnjali glede Gabrij ter želeli, da se tu kaj ukrene v varnostnem oziru. A pri tem je značilno za temeljito »vahtaričnih« pisačev to, da nimajo tolikanj lokalne izvedenosti, da bi znali, da celjski »Sokol« v Gabrijih zida svoj lastni dom ter da tisti ne bode v novi občinsko hiši v Gabrijih. In vendar so ravno Celjani vedno godrnjali glede Gabrij ter želeli, da se tu kaj ukrene v varnostnem oziru. A pri tem je značilno za temeljito »vahtaričnih« pisačev to, da nimajo tolikanj lokalne izvedenosti, da bi znali, da celjski »Sokol« v Gabrijih zida svoj lastni dom ter da tisti ne bode v novi občinsko hiši v Gabrijih. In vendar so ravno Celjani vedno godrnjali glede Gabrij ter želeli, da se tu kaj ukrene v varnostnem oziru. A pri tem je značilno za temeljito »vahtaričnih« pisačev to, da nimajo tolikanj lokalne izvedenosti, da bi znali, da celjski »Sokol« v Gabrijih zida svoj lastni dom ter da tisti ne bode v novi občinsko hiši v Gabrijih. In vendar so ravno Celjani vedno godrnjali glede Gabrij ter želeli, da se tu kaj ukrene v varnostnem oziru. A pri tem je značilno za temeljito »vahtaričnih« pisačev to, da nimajo tolikanj lokalne izvedenosti, da bi znali, da celjski »Sokol« v Gabrijih zida svoj lastni dom ter da tisti ne bode v novi občinsko hiši v Gabrijih. In vendar so ravno Celjani vedno godrnjali glede Gabrij ter želeli, da se tu kaj ukrene v varnostnem oziru. A pri tem je značilno za temeljito »vahtaričnih« pisačev to, da nimajo tolikanj lokalne izvedenosti, da bi znali, da celjski »Sokol« v Gabrijih zida svoj lastni dom ter da tisti ne bode v novi občinsko hiši v Gabrijih. In vendar so ravno Celjani vedno godrnjali glede Gabrij ter želeli, da se tu kaj ukrene v varnostnem oziru. A pri tem je značilno za temeljito »vahtaričnih« pisačev to, da nimajo tolikanj lokalne izvedenosti, da bi znali, da celjski »Sokol« v Gabrijih zida svoj lastni dom ter da tisti ne bode v novi občinsko hiši v Gabrijih. In vendar so ravno Celjani vedno godrnjali glede Gabrij ter želeli, da se tu kaj ukrene v varnostnem oziru. A pri tem je značilno za temeljito »vahtaričnih« pisačev to, da nimajo tolikanj lokalne izvedenosti, da bi znali, da celjski »Sokol« v Gabrijih zida svoj lastni dom ter da tisti ne bode v novi občinsko hiši v Gabrijih. In vendar so ravno Celjani vedno godrnjali glede Gabrij ter želeli, da se tu kaj ukrene v varnostnem oziru. A pri tem je značilno za temeljito »vahtaričnih« pisačev to, da nimajo tolikanj lokalne izvedenosti, da bi znali, da celjski »Sokol« v Gabrijih zida svoj lastni dom ter da tisti ne bode v novi občinsko hiši v Gabrijih. In vendar so ravno Celjani vedno godrnjali glede Gabrij ter želeli, da se tu kaj ukrene v varnostnem oziru. A pri tem je značilno za temeljito »vahtaričnih« pisačev to, da nimajo tolikanj lokalne izvedenosti, da bi znali, da celjski »Sokol« v Gabrijih zida svoj lastni dom ter da tisti ne bode v novi občinsko hiši v Gabrijih. In vendar so ravno Celjani vedno godrnjali glede Gabrij ter želeli, da se tu kaj ukrene v varnostnem oziru. A pri tem je značilno za temeljito »vahtaričnih« pisačev to, da nimajo tolikanj lokalne izvedenosti, da bi znali, da celjski »Sokol« v Gabrijih zida svoj lastni dom ter da tisti ne bode v novi občinsko hiši v Gabrijih. In vendar so ravno Celjani vedno godrnjali glede Gabrij ter želeli, da se tu kaj ukrene v varnostnem oziru. A pri tem je značilno za temeljito »vahtaričnih« pisačev to, da nimajo tolikanj lokalne izvedenosti, da bi znali, da celjski »Sokol« v Gabrijih zida svoj lastni dom ter da tisti ne bode v novi občinsko hiši v Gabrijih. In vendar so ravno Celjani vedno godrnjali glede Gabrij ter želeli, da se tu kaj ukrene v varnostnem oziru. A pri tem je značilno za temeljito »vahtaričnih« pisačev to, da nimajo tolikanj lokalne izvedenosti, da bi znali, da celjski »Sokol« v Gabrijih zida svoj lastni dom ter da tisti ne bode v novi občinsko hiši v Gabrijih. In vendar so ravno Celjani vedno godrnjali glede Gabrij ter želeli, da se tu kaj ukrene v varnostnem oziru. A pri tem je značilno za temeljito »vahtaričnih« pisačev to, da nimajo tolikanj lokalne izvedenosti, da bi znali, da celjski »Sokol« v Gabrijih zida svoj lastni dom ter da tisti ne bode v novi občinsko hiši v Gabrijih. In vendar so ravno Celjani vedno godrnjali glede Gabrij ter želeli, da se tu kaj ukrene v varnostnem oziru. A pri tem je značilno za temeljito »vahtaričnih« pisačev to, da nimajo tolikanj lokalne izvedenosti, da bi znali, da celjski »Sokol« v Gabrijih zida svoj lastni dom ter da tisti ne bode v novi občinsko hiši v Gabrijih. In vendar so ravno Celjani vedno godrnjali glede Gabrij ter želeli, da se tu kaj ukrene v varnostnem oziru. A pri tem je značilno za temeljito »vahtaričnih« pisačev to, da nimajo tolikanj lokalne izvedenosti, da bi znali, da celjski »Sokol« v Gabrijih zida svoj lastni dom ter da tisti ne bode v novi občinsko hiši v Gabrijih. In vendar so ravno Celjani vedno godrnjali glede Gabrij ter želeli, da se tu kaj ukrene v varnostnem oziru. A pri tem je značilno za temeljito »vahtaričnih« pisačev to, da nimajo tolikanj lokalne izvedenosti, da bi znali, da celjski »Sokol« v Gabrijih zida svoj lastni dom ter da tisti ne bode v novi občinsko hiši v Gabrijih. In vendar so ravno Celjani vedno godrnjali glede Gabrij ter želeli, da se tu kaj ukrene v varnostnem oziru. A pri tem je značilno za temeljito »vahtaričnih« pisačev to, da nimajo tolikanj lokalne izvedenosti, da bi znali, da celjski »Sokol« v Gabrijih zida svoj lastni dom ter da tisti ne bode v novi občinsko hiši v Gabrijih. In vendar so ravno Celjani vedno godrnjali glede Gabrij ter želeli, da se tu kaj ukrene v varnostnem oziru. A pri tem je značilno za temeljito »vahtaričnih« pisačev to, da nimajo tolikanj lokalne izvedenosti, da bi znali, da celjski »Sokol« v Gabrijih zida svoj lastni dom ter da tisti ne bode v novi občinsko hiši v Gabrijih. In vendar so ravno Celjani vedno god

Dragi bratje!
V nedeljo, dne 30. t. m.,
vrši se v Zireh otvoritev
"Sokolskega doma", spo-
jena z javno telovadbo in
Sokolsko slavnostjo. Odbor
"Ljubljanskega Sokola" je
sklenil udeležiti se te bratske pri-
reditve, ki je za ondotne kraje jako
važnega pomena, po večji deputaciji.

Odbor apelira torej na brate, da
se v čim večjem številu priklopijo
tej deputaciji. Zbirališče in uro od-
hoda javimo kasneje. Na zdar!

Odbor ljubl. „Sokola“.

SANATOGEN

neutričljivo krepilno in osvežilno
sredstvo za vse, ki se čutijo
bedni in onemogoči, kakor sploh
za nervozne in slabotne.
Več nego 7600 profesorjev in
zdravnikov ga je sijajno potrdilo.
Dobiva se v lekarnicah in dro-
gerijah. 2514—4

Brosura pošte zastopan in po-
stojne prosto Bauer & Cie., Berlin
SW. 45. Generalni zastopnik C.
Brady, Dunaj I, Fleischmarkt 1.

Borzna poročila.

Zitne cene v Budimpešti.
Dne 25. avgusta 1908.

Termi.

Pšenica za oktober . . . za 50 kg K 11.11
Rž za oktober . . . za 50 kg K 9.22
Koruza za maj 1909 . . za 50 kg K 7.08
Oves za oktober . . . za 50 kg K 7.95

Efektiv.

5 vin. ceneje

Meteorologično poročilo.

Vreme nad morjem 206. Srednji zračni tlak 736.9 mm

avgusta	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebes
24	9. zv.	737.7	19.7	sl. szahod	jasno
25.	7. zj.	738.7	17.6	sl. svzh. del. jasno	
	2. pop.	737.0	25.2	sl. jjzah.	jasno

Srednja včerajšnja temperatura 20.1°,
norm. 17.9°. Padavina v 24 urah 0.0 mm.

Pes

(novofundlandec) prave pasme, star
4 leta, se proda ali pa zamenja za
dobrega psa-čuvaja. 298. 1

Več pove Leo Lavrič v Škofiji
Leki.

Učenec

se sprejme takoj za strojarski
obrt. Dobi popolno oskrbo. Več po
dogovoru. 2982. 1

Leo Lavrič v Škofiji Leki.

Hiša v Spodnji Šiški,
skoro nova, s 3 po-
stopji in velikim vr-
tom, ki obsega 400 m²
na Jernejevi cesti
št. 39, se iz proste roke proda pod
ugodnimi pogoji. 2976—1

Več pri A. Vizjanu, sedlarju in
posest. v Sp. Šiški, Celovška c. 67.

Ob vsakem vremenu!

HOTEL „ILIRIJA“

v Ljubljani.

Jutri, v sredo, 26. avgusta

velik

KONCERT

popolne

Ljubljanske društvene godbe

pod osebnim vodstvom gospoda kapelnika

Vaclava Talicha.

Izbiran nov program.

Začetek ob 8.

Vstop prost.

Za obilen obisk se priporoča

2984 Marija Novak

hotelirka.

Ob vsakem vremenu!

Izdajatelj in odgovorni urednik Rasto Pustoslemšek.

Izdajatelj in odgovorni urednik Rasto Pustoslemšek.